

Alena Borková ml.

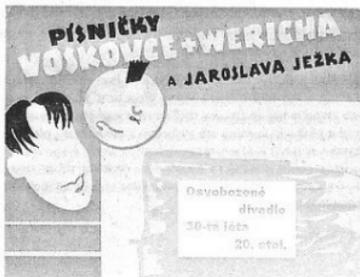
maturovala na osmiletém Gymnáziu na Tr.kpt.Jaroše a nyní studuje 3. ročník sólového zpěvu na brněnské konzervatoři ve třídě prof. Petra Julička – zároveň také 2.ročník speciální pedagogiky na pedagogické fakultě Masarykovy univerzity.

David Kříž

je posluchačem 5.ročníku sólového zpěvu na brněnské konzervatoři ve třídě Ireny Sobolové-Hýlové; je činný v oblasti režie v rodném Rousínově, scénárista a režisér vánočních a jiných her, autor dětského muzikálu a také schopný klavírní korepetitor zmíněných akcí a rousínovského pěveckého sboru.

Kristýna Vylčilová

studuje 5.ročník sólového zpěvu na brněnské konzervatoři ve třídě Ireny Sobolové-Hýlové, kromě toho soukromě obor hra na flétnu u Boženy Růžičkové, vedoucí dechového oboru na téže škole.

Pozvánka

Na 22. koncert 31. května - připravujeme specialitu:

Tango nuevo a Modřický pěvecký sbor - „Současná Jižní Amerika a renesanční Evropa“

Instrumental tandem – Libor Janeček (kytara) a Petr Zámečník (akordeon),

Smíšený pěvecký sbor města Modřice – sbornísta Jana Kovářová,

Internetové stránky o koncertech s fotografiemi a ukázkovými nahrávkami: mim.voda.cz

Město Modřice
připravilo pro všechny příznivce hudebních zážitků

21. KOMORNÍ KONCERT NA RADNICI

W. A. Mozart a J. Ježek – 250 a 100

„Vážně i vesele z díla velkých jubilanů“

Kristýna Vylčilová a Alena Borková ml. – zpěv
klavírní doprovod - Alena Borková st.
zpěv, scénář a režie - David Kříž

Sředa 12. dubna 2006 v 19 hodin
Nová radnice na náměstí Svobody v Modřicích

Program koncertu

1. Alena Borková ml. – zpěv, Alena Borková st. – klavír
 - o Wolfgang Amadeus Mozart
Der Zauberer (Kouzelník), píseň
 - o Wolfgang Amadeus Mozart
Árie Cherubina z opery Figarova svatba
2. David Kříž – zpěv, Alena Borková st. – klavír
 - o Wolfgang Amadeus Mozart
Die Zufriedenheit (Spokojenost), píseň
 - o Wolfgang Amadeus Mozart
Dvě árie Papagena z opery Kouzelná flétna
3. Alena Borková ml. a David Kříž – zpěv, Alena Borková st. – klavír
 - o Wolfgang Amadeus Mozart
Duet Zerliny a Dona Giovannio z opery Don Giovanni

Přestávka

4. Kristýna Vytlačilová, Alena Borková ml. a David Kříž – scénky a zpěv, Alena Borková st. – klavír
 - o Jaroslav Ježek, Jiří Voskovec, Jan Werich

Scénky a písně jsou z her Osvobozeného divadla - aktualizace David Kříž

- o Don Juan a comp., 1930
- o Caesar, 1932
- o Osel a stín, 1933
- o revue Panoptikum, 1935
- o Balada z hadrů, 1935
- o Nebe na zemi, 1936
- o Rub a líc, 1936

O autorech skladeb

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

je nejbezprostřednějším tvůrcem ze slavného klasického vídeňského trojhvězdi Haydn-Mozart-Beethoven. Už jako „záračné dítě“ komponoval symfonie, komorní skladby a dokonce opery pod laskavým a poučujícím dohledem otce Leopolda. Vyrásl velmi rychle, takže jako dvacetiletý už byl mistrem svého oboru. Cít pro vokální linku se u něj ještě vyřbil temi „italskými cestami“ v letech 1769-1773, kdy s otcem navštívil Mantovu, Miláno, Řím, nalezl inspiraci v Josefu Myslivečkovi a italském zpěvu všeobecně a seznámil se s Patrem Martinim, významným teoretikem a pedagogem. Děhem dalších let pak zkomponoval řadu písní s klavírem, jimiž položil základ pro další rozvoj vídeňské písně (Schubert). Píseň Kouzelník KV 472 pochází ze začátku osmdesátých let a má téměř dramatický obsah, Spokojenost KV 473 je výrazem pohody.

Figarova svatba KV 492 z roku 1786 na text módního libretisty Lorenza da Ponte je psána ve stylu italské buffy, měla hned zpočátku velký úspěch a zejména Pražané se jejím vtípem a do jisté míry i lidovostí velice nachdli. Odtud pramení Mozartův výrok „moji Pražané mi rozumějí“. Postava páže Cherubina je obsazena sopránem – tzv. „kalhotková role“.

Kouzelná flétna KV 620 je plodem posledního roku života skladatele na libreto Emanuela Schikanedra. Jde o tzv. singspiel, v němž se prolínají linie vzhnětené a humorné. Lidové jednou postavou je ptáček Papageno.

Don Giovanni KV 527 byl psán přímo pro Prahu v roce 1787 – libreto pořídil opět Lorenzo da Ponte. Formově stojí mimo vymezené dobové operní typy (opera buffa, opera seria, singspiel), jde o drama giocoso, v němž se tragika prolíná s humornými liniemi. Záletný šlechtic Don Giovanni svádí dokonce i roztomilou Zerlinu, která má před svatbou se sedlákem Masettem.

Jaroslav Ježek (1906-1942)

vystudoval skladbu na pražské konzervatoři u Karla Boleslava Jiráka, podnikl studijní cestu do Paříže a pokračoval v kompozici na mistrovské škole u Josefa Suka a Aloise Háby. Navštěvoval také lekce klavíru u Albina Šimy.

Hudební historie jej řadí k české meziválečné avantgardě; ve třicátých letech působil ve sdružení skladatelů, kteří pořídali koncerty na půdě výtvarného sdružení Mánes – jeho kolegy zde byli Pavel Bořkovec (1894-1972, Isa Krejčí (1904-1968), František Bartoš (1905-1973), Václav Holzknecht (1904-1988) a další. Ježek zasáhl do žánru hudby artifiční (hlavně v komorní, klavírní a písňové oblasti) i jazzové. Dospěl k polytonalitě (nevyhýtal se ani čtvrttónům) a inklinoval k motorickým rytmům neoklasicismu. Na poli jazzovém znamenal českou obdobu amerického George Gerlwinna, také obdobně přistupoval k jazzovým podnětům. Mnoho inspiroval mu v tomto směru poslytá návštěva Paříže v roce 1928, kde se setkal i s živým americkým jazzem.

Dnes uvedené písničky pocházejí z třicátých let dvacátého století; jsou plodem spolupráce s Osvobozeným divadlem a jeho hlavními aktéry Jiřím Voskovecem a Janem Werichem. Tři nadšenci zpočátku vyjadřovali svými pořady a divadelními hrami radost ze života a třibili v nich svůj vtíp. Poznamenali však – v souvislosti s hrozbou hospodářské krize a ještě více fašistických a válečných předčeství – přelisi k satirě, kritice a protestní písni. Ježek zde spojil svůj tvůrčí fond s rytmy dobových tanců, nikdy však neklesl k pouhé sezónnosti, jak ostatně dokazuje oblíbená písnička i v dnešní době. Vynikají příležitostnou melodickou invencí a barevnou harmonií, nejsou na rozdíl od mnohé jazzové produkce své doby předlohou pro improvizaci, ale mají definitivně prokomponovaný tvar.

(texty připravila prof. Alena Borková)

O účinkujících

Alena Borková st.

působí jako pianistka a muzikoložka. Vystudovala gymnázium v Hodoníně, hru na klavír na brněnské konzervatoři a JAMU u prof. Vlastimila Lejska, muzikologii na filozofické fakultě UJEP s postgraduálním doktorátem. Věnuje se činnosti publikační – muzikologické a studie v odborných časopisech, besedy o hudbě, přednáší slova pro Státní filharmonii Brno, Ars koncert Brno a Ostrava, pro mezinárodní festivaly, kritiky v Hudebních rozhledech, Opus musicum, Harmonii, v denním tisku (kolem dvou tisíc článků), oponentury studijních materiálů a diplomových prací JAMU apod. Jako pianistka působí na převážně oddělení brněnské konzervatoře včetně koncertní činnosti a spolupracuje s dětským sborem Primavera, s nímž byla oceněna předními cenami na mezinárodních soutěžích a festivalech (Kanada, Irsko, Holandsko, Dánsko, Španělsko, Francie, Německo, Slovinsko, Itálie, Řecko).

Profesorka Borková není jenom vynikající muzikant, pedagožka a publicista. Mezi její zájmy totiž patří také fotografování. Její fotografie z cestování po Evropě, včetně zajímavých básnických dojmů, byly nedávno vystaveny v prostorách klubu brněnské konzervatoře a rozsáhlá fotogalerie je i na internetu: <http://www.konzervator.brno.indos.cz/Produkce/GalerieBorkova/de/fault.htm>

Na modřických koncertech jsme již měli možnost se s ní setkat loni v květnu (14.k/7), kdy doprovázela zpěvčaku Ivanu Krejčířovou.